

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

Christ. à calumn. & morte liber. diuinitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

prosequerentur vi magna lacrimarum. Vnus h. ud dudum baptismo
 lustratus, prociens ad pedes Sacerdotis flagellum protulit, rogansque
 durè, & acriter eo verberari, vestes exuebat; negavit Pater motis esse
 poenitentes cædi a Sacerdotibus; multo minus poenas confessioni præ-
 mittere. Postquam verò, inquit Riccius, audiui confitentem, miratus
 sum innocentiam hominis, qui peccato enormi teneri dixerat, cum
 solo innocentiæ amore scrupuloso, & metu peccati laboraret, quod
 multas mihi exciuit lacrimas, & nunc etiam crebro in mentem re-
 diens, magnopere afficit. Augebat hanc Patrum consolationem, no-
 bile multorum ardentique studium, eiusdem aliis procurandi boni, cu-
 jus facti compotes fuerant; horum è numero fuit Ignatius Tumi fa-
 milia gentilis, summo Iuris Prætori propinquus; professione Magi-
 ster scholæ quod manus Sinis Literatorum est atque illustrium. Christi
 effigiem in suo Gymnasio venerabatur intimo affectu; deprædicabat
 illum discipulis tam felici ore, non modò vt omnes ad eum adorand-
 um, verum & multos Christianismum persuasos, ad Patres pertra-
 heret amplius edocendos: eius tamen probæ ac piæ mentis fructus
 extitit non probus, cum suum quendam discipulum, baptisimo arden-
 tissimum desiderio propterea repulit, quòd ingenio tardior ad perci-
 pienda Christiana non esset us honoris futurus, cum ne Sineses qui-
 dem scientias caperet. Verum is aliquando è schola reuertens, tonan-
 te æ minante cælo, afflatus est fulmine tam vicino, vt humi deiectus
 domum pro mortuo referretur, quo tempore vidit, quocumque tan-
 dem oculo viderit, Christum, inquam, vidit Seruatorem, suis Ange-
 lis cinctam, clementi se aspectu dignantem; & dicentem quod qui-
 dem nunc attinget, vitam ei dono: id visum Ignatio Magistro suo cum
 narrasset, intellexit Ignatius placere Deo vt is fieret Christianus, mul-
 toque certius, cum recitata super eo precatione dominicâ & Virginis
 matris salutatione de lecto sanus exiit, & eruditus a Patribus de op-
 portunitate ad salutem, ritè ablatus est, & Michaëli dictus; secuta est
 mater iuuenem, ad baptismum, pauloque post ad cælum præiit, sa-
 cris mysteriis optimè procurata: stetit alteri minoris, mira è cælo de-
 fensio aduersus potentem calumniatorem, & emptum iudicem qui iam
 eum homicidij, & latrocinij damnarat, pronuntiaturus conceptam
 sententiam, vbi capitalium Præses eam confirmasset. Angebat grauius
 Christianos infantis supplicium, & famæ suæ iactura communis Chri-
 sti nomen & legem dedecoratura, & quantò sagacius inter se apud
 nos scrutabantur de innocente liberando, tanto magis causam despera-
 bant; sola in precibus ad Deum restabat eius fiducia; & verò Deus
 hanc ad suum tribunal vocatam absoluit. Dies aderat quo iudex nefar-
 rius, cum crudeli actore, oblaturus erat sententiam perfidam Præsidis
 suffragio firmandam; cum Præsidis nondum expectato: obicitur som-
 nium, alrà que adeo hæret mente vt visum potius censeretur. Putabat
 eorum adesse Saluatorem quem ex effigie apud nos sæpius inspecta pro-

101.
 Confitentis
 insignis do-
 lor.

Christ. à ca-
 lum. & mor-
 te liber. diui-
 nitus.

bè agnoscebat, mirabaturque attonitus, cui Christus, vni ergo ex
 meis tuâ ope egenti, & periclitanti auxilium non feret? post quæ ver-
 ba euauit somnium. Excitatus Præses; & concinnati sceleris omnino
 ignarus, centum animo curas in caelum voluebat; cum sedenti iam
 pro tribunali, sistunt se malis auibus iudex nequam cum peiori acto-
 re, qui decretoriam postulant in Christianum sententiam. Recurrens
 hic Præsidi somnio, commendatum sibi hunc interpretatur Christu-
 num, & velut præiudicatâ in cælo causâ insontem pronuntiat; acto-
 rem in oculis populi, qui semper frequens Prætorium implet, iuberâ
 carnifice nudari pronumque humi, arundinibus illis striatis & graui-
 bus, cædi, quæ ad singulos ictus frustra carnum reuellunt, magnas de-
 fensionis huius gratias egere Deo Christiani, multoque effusius postea
 quam Præsides viro quod sibi obiectum fuerat vulgato, singularem iis
 confidentiam adiecit patrociniij diuini, ansamque præbuit Ethnicis qui-
 busdam, de Christo scitandi amplius, ac demum eius nomen legem-
 que optandi. Iam eò peruenerat fidelium numerus, vix vt partem eor-
 um minimam sacellum caperet; nec tantum agendo Valignanus &
 Diaz valuerant vt nummos sexcentos conficerent, quantis ad dômam
 opus erat, templi, & familiæ capacem. Sed vnâ sibi à Deo serua-
 tam Riccius credidit, ad vtrumque mirè idoneam, cum esset in vrbis
 vmbilico, & vili pretio daretur; seu quod caduca vetustate; seu quod
 infesta nocturnis terroribus, haberetur à ciuibus pro inauspicata, hanc
 emit Riccius, partim fœneraticio, partim gratuito mutuo. Emptioni
 subscribens Mandarinus, impunitate illic rarissimâ illam à se ornauit
 edicens Patres fore ab censu perpetuûm liberos quem fisco Regio pe-
 chini domus omnes pendunt, in eam Augusti vigesimo septimo an-
 ni 160. migrarunt Patres. Partem eius primam diuino cultui, &
 templo dicarunt; alteram suæ famulorumque habitationi; tertiam in-
 teriorem tironibus, qui tunc duo tantum, die cælum petentis Deipata,
 adlecti fuerant in probationem; duo alij virtutum, & literarum stu-
 dio ad eam fingebantur: Magistrum habebant Ferteiram virum reli-
 gionis exquisitæ; qui ex tironibus alterum mittebat ad opem ferendam
 Christiano ex morbo iacenti, tertio ab vrbe milliari, quod is tam stren-
 nuè præstitit vt quod morbo & fame non interierit agrotus, tyroni
 optimo id attributum sit. Domum modestè concinnatam, cepit mox
 tam continua series frequentare Mandarinorum visentium, & gratu-
 lantium, vt cibum non raro differre in noctem cogerentur; dicebant
 de Religione ad concionem literatam & nobilem, quæ vtro semper
 templum nostrum implebat, ex qua sæpè nonnulla fiebat ad Christia-
 nos accessio. Sub hunc ferè annum, itinere tridui, agrum iis Deus
 nouum aperuit in pagis Paotinsu vrbis Primariæ. Prima inde messis
 animæ centum quinquaginta, quas solers & auda culturâ pietate ac
 numero valdè auxit. Venite in partem præclari operis nequiuit Ric-
 cius, quod ab aula Regisque nutibus penderet; & moliretur aliud in-
 gens

102.
 Noua miss.
 trid. à Pe-
 chino.